

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 29 juni 2005

Nr 455—462

INNEHÅLL

Nr		Sidan
455	Lag om ändring av 1 och 21 § i lagen om pensionsstöd till vissa långtidsarbetslösa	2503
456	Lag om ändring av arbetsavtalslagen	2505
457	Lag om ändring av lagen om samarbete inom företag	2507
458	Lag om ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice	2511
459	Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	2516
460	Lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	2522
461	Lag om ändring av 11 kap. 6 § i sjukförsäkringslagen	2524
462	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om hälsovården inom försvarsmakten	2525

Nr 455

Lag

om ändring av 1 och 21 § i lagen om pensionsstöd till vissa långtidsarbetslösa

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 januari 2005 om pensionsstöd till vissa långtidsarbetslösa (39/2005)
1 § 1 och 2 mom. samt 21 § 2 mom. som följer:

1 §

Rätt till pensionsstöd

En i Finland bosatt person född åren 1941—1947 som den 31 december 2004 är berättigad till arbetsmarknadsstöd och är långtidsarbetslös på det sätt som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. 5 punkten i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) och till vilken har betalats arbetsmarknadsstöd enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) för minst 2 500 dagar eller till vilken har betalats dagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa för den maximala tiden och dessutom arbetsmarknadsstöd för minst 2 000 dagar från den 1 januari 1992 till den 31 december 2004, har rätt till pensionsstöd enligt denna lag. I de ovan

nämnda 2 500 dagarna inräknas också de dagar då arbetslöshetsförmån inte betalats på grund av begränsningar enligt 7 kap. 2 § 1, 3, 4, 7 eller 8 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller för att personen fått sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004). Rätten till pensionsstöd fortgår till slutet av den månad då personen fyller 62 år.

Som en i 1 mom. avsedd person som är berättigad till arbetsmarknadsstöd betraktas förutom personer som den 31 december 2004 fått arbetsmarknadsstöd även personer enligt 7 kap. 2 § 1—8 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och sådana arbetsoförmögna enligt 3 kap. 3 § 1 mom. i nämnda lag som får sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen.

LM 69/2005
ShUB 10/2005
RSk 17/2005

21 §

Verkställighet och rätt att få uppgifter

— — — — —
På begäran av Folkpensionsanstalten eller en arbetspensionsanstalt skall Arbetskraftsbyrån avgiftsfritt ge ett utlåtande om huruvida en person som avses i 1 § är långtidsarbetslös så som avses i lagen om offentlig arbets-

kraftsservice. Bestämmelser om Arbetskraftsbyråns utlåtande och om de omständigheter som skall antecknas i utlåtandet kan utfärdas genom förordning av Arbetsministeriet.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005. Lagen tillämpas dock från och med den 1 maj 2005.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 456

L a g**om ändring av arbetsavtalslagen**

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetsavtalslagen av den 26 januari 2001 (55/2001) 9 kap. 3 § 1 mom. samt
fogas till 7 kap. en ny 12 § samt till 9 kap. nya 3 a och 3 b § som följer:

7 kap

Grunder för uppsägning av arbetsavtal

12 §

Arbetstagarens rätt till sysselsättningsledighet

Har inte arbetsgivaren och arbetstagaren, sedan arbetsgivaren sagt upp arbetsavtalet på de grunder som avses i 7 kap. 3 och 4 eller 7 §, kommit överens om annat, har arbetstagaren rätt till ledighet med full lön för att under uppsägningstiden delta i utarbetandet av en sysselsättningsplan enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002), i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, praktik och inläring i arbetet enligt planen, eller i arbetsökande på eget eller myndigheternas initiativ och i arbetsintervjuer eller omplacementsträning.

Sysselsättningsledighetens längd bestäms enligt uppsägningstidens längd så att sysselsättningsledigheten är

1) sammanlagt högst fem arbetsdagar, om uppsägningstiden är högst en månad,

2) sammanlagt högst 10 arbetsdagar, om uppsägningstiden är längre än en månad men högst fyra månader,

3) sammanlagt högst 20 arbetsdagar, om uppsägningstiden är längre än fyra månader.

Arbetstagaren skall innan han eller hon utnyttjar sysselsättningsledigheten eller en del

av den underrätta arbetsgivaren om ledigheten och om grunden för ledigheten i så god tid som möjligt samt på begäran lägga fram en tillförlitlig utredning om grunden för varje ledighet.

Utnyttjandet av sysselsättningsledigheten får inte åsamka arbetsgivaren betydande olägenhet.

9 kap.

Förfarandet vid upphävande av arbetsavtal

3 §

Arbetsgivarens upplysningsplikt

Innan arbetsgivaren säger upp ett arbetsavtal med stöd av 7 kap. 3 eller 7 §, skall arbetsgivaren i så god tid som möjligt informera den arbetstagare som blir uppsagd om grunderna för uppsägningen och om alternativen samt om den arbetskraftsservice som arbetskraftsbyrån erbjuder. Om arbetsavtalet sägs upp med stöd av 7 kap. 8 §, skall konkurs- eller dödsboet så snart som möjligt informera arbetstagarna om grunden för uppsägningen. I lagen om offentlig arbetskraftsservice finns bestämmelser om arbetskraftsmyndigheternas uppgift att kartlägga behövliga arbetskraftstjänster i samarbete med arbetsgivaren och personalens företrädare.

3 a §

Arbetsgivarens meddelande till arbetskraftsbyrån

En arbetsgivare som av sådana ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker som avses i 7 kap. 3, 4, 7 eller 8 § säger upp en arbetstagare som före uppsägningstidens utgång skulle ha en arbetshistoria på sammanlagt minst tre år hos samma arbetsgivare eller olika arbetsgivare, är skyldig att utan dröjsmål meddela arbetskraftsbyrån om uppsägningen. Samma skyldighet har en arbetsgivare till vilken arbetstagaren när anställningsförhållandet upphör har stått i anställningsförhållande för viss tid utan avbrott i minst tre år eller i anställningsförhållanden för viss tid i sammanlagt minst 36 månader under de senaste 42 månaderna.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsgivaren skall, med arbetstagarens samtycke, till meddelandet enligt 1 mom. föga tillgängliga uppgifter om arbetstagarens utbildning, arbetsuppgifter och arbetserfarenhet.

3 b §

Arbetsgivarens skyldighet att informera om sysselsättningsplan och tillägg för sysselsättningsplan

Arbetsgivaren är i de fall som avses i 3 a § skyldig att informera arbetstagaren om dennes rätt till en sysselsättningsplan enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice samt till tillägg för sysselsättningsplan enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 457

Lag

om ändring av lagen om samarbete inom företag

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 september 1978 om samarbete inom företag (725/1978) 2 § 2 mom., 7, 7 a och 7 b §, 8 § 1—3 mom. och 5 mom., 14 § 1 mom., 15 a § 1 mom. och 16 § 1 mom., sådana de lyder, 2 § 2 mom. och 7 b § i lag 236/1993, 7 § delvis ändrad i lag 906/1996, 7 a § i lagarna 724/1988 och 723/1997 samt i nämnda lag 906/1996, 8 § 1—3 och 5 mom. och 15 a § 1 mom. i nämnda lag 906/1996, 14 § 1 mom. i lag 139/2005 och 16 § 1 mom. i lag 614/1996, samt
fogas till 6 b §, sådan den lyder i nämnda lagar 724/1988 och 723/1997, ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., och till lagen nya 7 c och 7 d §, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

 Denna lag, med undantag för 6 b § 3 mom., 7 d § 3 mom., 8 och 15 a §, tillämpas på i 6 § 3 b-punkten avsedda uppsägningar som verkställs av produktionsorsaker eller ekonomiska skäl samt utbildnings- och omplaceringsavgöranden i samband därmed även i företag, vars personal i anställningsförhållande normalt uppgår till färre än 30 men minst 20 personer, om arbetsgivaren överväger en uppsägning av minst 10 arbetstagare.

6 b §

Personal- och utbildningsplaner

 Om arbetsgivaren säger upp arbetstagare av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker skall i personal- och utbildningsplanen göras behövliga ändringar i samband med samarbetsförfarandet vid uppsägningarna.

7 §

Samarbetsförfarande

Innan en arbetsgivare avgör ett i 6 § avsett ärende skall han förhandla om grunderna för åtgärden samt om verkningarna av och alternativen för denna med de arbetstagare och funktionärer eller företrädare för personalen, vilka ärendet berör.

Ett ärende som berör en viss arbetstagare eller funktionär behandlas i första hand av arbetsgivaren och denna person tillsammans. Då arbetsgivaren eller arbetstagaren eller funktionären i ett ärende som berör honom så yrkar, skall om saken förhandlas även mellan arbetsgivaren och vederbörande företrädare för personalen.

Då ett ärende som hör till området för samarbetsförfarandet allmänt gäller arbetstagarerna eller funktionärerna vid en viss verksamhetsenhet eller arbetsavdelning i företaget, behandlas ärendet med vederbörande företrädare för personalen. Gäller ett sådant ärende flera än en personalgrupp, skall den i 1 mom. avsedda förhandlingen anordnas vid ett gemensamt möte, i vilket en företrädare för envar personalgrupp deltar. Något sådant

möte anordnas dock inte, då ärendet behandlas i en delegation som avses i 4 §.

Förutom vad som föreskrivs ovan i denna paragraf hör det till samarbetsförfarandet att

1) i 6 § 10 punkten avsedda arbetsreglementen och därmed jämförbara andra bestämmelser skall iakttas först då överenskommelse om det träffats i ett samarbetsförfarande enligt denna lag,

2) åtgärder beträffande i 6 § 12 punkten avsedd samarbetsutbildnings innehåll och omfattning vidtas i enlighet med vad som överenskommit om det i ett samarbetsförfarande enligt denna lag, samt att

3) beslut i ärenden enligt 6 § 14 punkten inom området för socialverksamheten, ifall överenskommelse om dess innehåll inte träffas, fattas i enlighet med vad företrädarna för personalen eller, då beslutet gäller endast en personalgrupp, företrädarna för denna beslutar i ärendet.

I samband med ett samarbetsförfarande har den delegation som avses i 4 § och ett gemensamt möte som avses ovan i 3 mom. samt företrädare för personalen rätt att som sakkunnig höra en person som arbetar inom verksamhetsenheten i fråga och få uppgifter även av andra sakkunniga i företaget, om detta i övrigt är möjligt. Företrädare för personalen har, om så har avtalats med arbetsgivaren, samma rätt när de förbereder sig för ett sådant gemensamt möte som avses ovan i 3 mom. eller ett möte för den delegation som avses i 4 §. Sådana sakkunniga ges befrielse från arbetet och betalas ersättning för bortfall av förvärvsinkomst enligt 13 §.

7 a §

Förhandlingsframställning

I ärenden som avses i 6 § 1—5 punkten skall arbetsgivaren göra en skriftlig förhandlingsframställning minst tre dagar innan förhandlingarna inleds, om inte något annat avtalas.

Om en åtgärd som avses i 6 § 1—5 punkten och som skall behandlas i samarbetsförfarande uppenbart leder till att en eller flera arbetstagare eller funktionärer sägs upp, permitteras eller överförs till anställning på

deltid, skall arbetsgivaren göra förhandlingsframställningen minst fem dagar innan förhandlingarna inleds.

Av framställningen skall framgå dels tiden och platsen för inledandet av förhandlingarna, dels vilka ärenden som skall behandlas vid förhandlingarna.

Då en företrädare för personalen begär att samarbetsförfarande skall inledas i ett ärende som avses i 6 § 1—5 punkten, skall arbetsgivaren göra en förhandlingsframställning enligt 1—3 mom. eller lämna ett skriftligt meddelande om varför samarbetsförfarande inte anses nödvändigt.

I ärenden som avses i 6 a § skall förhandlingsframställning göras inom en vecka efter överlåtelsen, delningen eller fusionen, om inte förhandlingar har inletts före det. I fråga om förhandlingsframställning och inledande av förhandlingar gäller i övrigt vad som föreskrivs i 1—3 mom.

7 b §

Uppgifter som arbetsgivaren skall lämna

Arbetsgivaren skall innan samarbetsförfarandet inleds lämna de berörda arbetstagarna eller funktionärerna samt de berörda företrädarna för personalen de uppgifter som behövs med avseende på de ärenden som skall behandlas vid förhandlingarna.

Arbetsgivaren skall, om en minskning av arbetskraften övervägs, lämna de företrädare för personalen som saken gäller de uppgifter som behövs för behandlingen av de planerade åtgärderna, så som uppgifter om grunderna för åtgärderna, en uppskattning av antalet arbetstagare och funktionärer i olika grupper som skall sägas upp, permitteras eller överförs till anställning på deltid, en uppskattning av den tid inom vilken avsikten är att genomföra de planerade minskningarna, samt uppgifter om de principer enligt vilka de arbetstagare som berörs av åtgärderna utses. Uppgifterna skall lämnas skriftligt när arbetsgivaren överväger att av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker säga upp minst tio arbetstagare eller funktionärer eller att permittera dem för mera än 90 dagar eller att överföra dem till anställning på deltid.

De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. skall fogas till förhandlingsframställningen eller lämnas separat innan förhandlingarna inleds.

7 c §

Meddelande till Arbetskraftsbyrån

Föreslår arbetsgivaren att det i ett samarbetsförfarande skall behandlas åtgärder som gäller minskning av arbetskraften, skall förhandlingsframställningen eller de uppgifter som framgår av den skriftligt meddelas Arbetskraftsbyrån för kännedom då samarbetsförhandlingarna inleds, om inte uppgifterna har lämnats tidigare i något annat sammanhang.

7 d §

Handlingsplan och handlingsprinciper

Sedan arbetsgivaren gjort en förhandlingsframställning beträffande sin avsikt att säga upp minst tio arbetstagare eller funktionärer av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker skall arbetsgivaren när samarbetsförhandlingarna inleds lämna arbetstagarnas eller funktionärernas företrädare ett förslag till en sysselsättningsfrämjande handlingsplan. Vid beredningen av planen skall arbetsgivaren utan dröjsmål tillsammans med Arbetskraftsmyndigheterna utreda den offentliga Arbetskraftsservice som stöder sysselsättandet.

Av handlingsplanen, som skall utarbetas med hänsyn till vad som föreskrivits eller vad som avtalats genom kollektivavtal i fråga om minskande av arbetskraften, skall framgå den planerade tidtabellen för samarbetsförhandlingarna, förfarandena vid förhandlingarna och de planerade handlingsprinciper som under uppsägningstiden kommer att iakttas vid användningen av tjänster enligt lagen om offentlig Arbetskraftsservice (1295/2002) samt vid främjande av arbetssökande och utbildning. Förhandlingar om handlingsplanen förs med företrädarna för personalen utan hinder av den tidsfrist på sju dagar som anges i 8 § 3 mom.

Om de uppsägningar som övervägs av arbetsgivaren gäller färre än tio arbetstagare skall arbetsgivaren i samarbetsförfarandet

föreslå handlingsprinciper dels för att under uppsägningstiden stödja arbetstagarna i att på eget initiativ söka sig till annat arbete eller utbildning, dels för stödjande av arbetstagarnas sysselsättning genom de tjänster som avses i lagen om offentlig Arbetskraftsservice.

Bestämmelser om arbetstagarnas rätt till sysselsättningsledighet under uppsägningstiden finns i 7 kap. 12 § i Arbetsavtalslagen.

8 §

Förhandlingsskyldighetens innehåll och dess fullgörande

Har inte arbetsgivaren och företrädaren för personalen kommit överens om ett annat förfaringsätt eller följer inte något annat av 2 och 3 mom., anses arbetsgivaren ha fullgjort förhandlingsskyldigheten enligt 7 § när ärendet har behandlats på det sätt som föreskrivs i 7, 7 b och 7 d § eller i den delegation som avses i 4 §. Arbetsgivaren får börja fullfölja ärenden om vilka det fortfarande råder olika mening, sedan han underrättat dem som deltagit i samarbetsförfarandet om de åtgärder om vilka beslut har fattats i saken.

Om en åtgärd som omfattas av förhandlingsskyldigheten enligt 6 § 1—5 punkten uppenbart leder till att en eller flera arbetstagare eller funktionärer sägs upp, permitteras eller överförs till anställning på deltid, anses arbetsgivaren inte ha fullgjort sin förhandlingsskyldighet förrän

1) man i syfte att nå ett avtal först har diskuterat grunderna för åtgärderna och verkningarna av dem och därefter separat alternativa möjligheter att begränsa den krets av personer som omfattas av minskningen samt att lindra följderna av minskningen, och det har gått minst sju dagar från det att förhandlingarna inleddes, eller

2) man vid samarbetsförhandlingarna har kommit överens om uppsägningarna, permitteringarna eller överföringarna till arbete på deltid eller om fullgörande av förhandlingsskyldigheten.

Om en åtgärd enligt 2 mom. uppenbart leder till att minst tio arbetstagare eller funktionärer sägs upp, permitteras för mer än 90 dagar eller överförs till anställning på deltid, är förhandlingstiden dock minst sex veckor från det att förhandlingarna inleddes

och behandlingen av alternativen kan börja tidigast sju dagar efter det att grunderna och verkningarna behandlats, om inte något annat överenskomms.

Bestämmelserna i 2 och 3 mom. tillämpas inte när företaget är i likvidation eller konkurs. När företaget är föremål för saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993), är förhandlingstiden sju dagar från det att förhandlingarna inleddes.

14 §

Rätt att ingå avtal

Arbetsgivar-, arbetstagar- och funktionärsföreningar vilkas verksamhet omfattar hela landet kan genom avtal avvika från vad som i 3 och 4 § bestäms om samarbetsparter, i 6 § om ärenden som hör till området för samarbetsförfarandet, i 6 a § om konstaterande av förhandlingsskyldighet efter överlåtelse, delning eller fusionering av en rörelse, i 6 b § om personal- och utbildningsplaner, i 7 § om samarbetsförfarandet, i 7 a § om förhandlingsframställning, i 7 b § om uppgifter som arbetsgivaren skall lämna, i 7 d § om handlingsplan och handlingsprinciper, i 8 § om förhandlingsskyldighetens innehåll och dess fullgörande, i 8 a § om anteckning om förhandlingar, i 11 § om arbetsgivares informationsskyldighet, i 11 b—11 e § om koncernsamarbete samt i 13 § om befrielse för företrädare för personalen från arbete och om de ersättningar som skall betalas för detta.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President
TARJA HALONEN

15 a §

Gottgörelse

Har en fråga som avses i 6 § 1—5 punkten uppsåtligt eller av uppenbar oaktsamhet avgjorts utan att 7 § 1—3 mom., 7 a §, 7 b § 3 mom. eller 8 § har iakttagits, och har en arbetstagar eller funktionär av orsaker som sammanhänger med avgörandet överförs till anställning på deltid, permitterats eller sagts upp, har arbetstagar eller funktionären rätt att få högst 20 månaders lön som gottgörelse av arbetsgivaren.

16 §

Straffstadganden

En person som hör till ledningen för en koncern, en arbetsgivare eller en företrädare för dessa som uppsåtligt eller av oaktsamhet underlåter att iaktta 7 §, 7 b § 1 och 2 mom., 9, 11 eller 11 d § eller vad som i 13 § föreskrivs om annat än betalningsskyldighet eller som väsentligen underlåter att iaktta vad som i ett sådant avtal som avses i 11 c § 1 eller 3 mom. har överenskommit, skall för *brott mot samarbetskyldighet* dömas till böter. Ansvarsfördelningen mellan arbetsgivaren och dennes företrädare bestäms enligt de grunder som anges i 47 kap. 7 § i strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 458

L a g**om ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice**

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 3 kap. 8 § 1 mom., 5 kap. 4 § 2 mom. och 5 §, 9 kap. 2 § 2 mom. och 7 § 1 och 2 mom., 12 kap. 3 § 2 mom. samt rubriken för 13 kap. 3 § och 3 § 1 mom.,
 av dem 9 kap. 2 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1369/2003 och 7 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 944/2003, samt
 fogas till lagen ett nytt 5 a kap. som följer:

3 kap.

Grunder för arbetskraftsbyråns service

8 §

Information till arbetssökande

En arbetssökande skall i samband med att han eller hon registreras som arbetssökande eller omedelbart därefter informeras om den service som står till buds vid arbetskraftsbyrån och om hans eller hennes skyldighet att hålla arbetsansökan i kraft enligt 6 § 2 mom. samt om omställningsskydd jämte sysselsättningsplan enligt 5 a kap.

5 kap.

Jobbsökarplan

4 §

Samarbetskyldighet för arbetslösa arbetssökande

— — — — —
 En arbetslös arbetssökande med vilken man har utarbetat en specificerad jobbsökarplan, en aktiveringsplan eller en sysselsättningsplan enligt 5 a kap. 1 § 2 mom. och som har varit arbetslös minst fem månader utan avbrott, är skyldig att följa planen till den del man i den har kommit överens om det som

avses i 2 § 2 mom. En arbetslös arbetssökande är härvid dessutom skyldig att på det sätt som avtalats i jobbsökarplanen eller sysselsättningsplanen på bestämda tider meddela hur han eller hon har följt planen. Om Arbetskraftsbyrån förutsätter någon annan redogörelse för hur planen har följts, skall detta skrivas in i jobbsökarplanen eller sysselsättningsplanen.

— — — — —
5 §

Samarbetskyldighetens giltighet

Samarbetskyldigheten enligt 4 § 2 mom. i anslutning till en specificerad jobbsökarplan och en sysselsättningsplan gäller under den tid personen är arbetslös arbetssökande. Samarbetskyldigheten upphör när personen uppfyller det arbetsvillkor som förutsatts för arbetslöshetsdagpenning.

5 a kap.

Omställningsskydd jämte sysselsättningsplan

1 §

Omställningsskydd

Med omställningsskydd avses i denna lag en åtgärdsmodell avsedd att så snabbt som möjligt finna ny sysselsättning för en uppsagd eller av arbetslöshet hotad arbetstagare.

Omställningsskyddet består av en individuell plan (*sysselsättningsplan*), av service och åtgärder enligt denna lag som enligt avtal skall ingå i planen samt av eventuella andra tjänster och åtgärder som utvecklar yrkesfärdigheterna.

Bestämmelser om särskilda förmåner i samband med omställningsskyddet finns i 9 kap. 2 § samt i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

2 §

Rätt till sysselsättningsplan

Rätt till en sysselsättningsplan har en arbetssökande som arbetsgivaren har sagt upp

av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker och som före uppsägningstidens utgång skulle ha en arbetshistoria på sammanlagt minst tre år hos samma arbetsgivare eller olika arbetsgivare. Rätt till en sysselsättningsplan har dessutom en arbetssökande som när anställningsförhållandet upphör har stått i anställningsförhållande för viss tid till samma arbetsgivare utan avbrott i minst tre år eller i anställningsförhållanden för viss tid till samma arbetsgivare i sammanlagt minst 36 månader under de senaste 42 månaderna.

Med en person som sagts upp av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker jämställs en arbetssökande som har sagt upp sitt arbetsavtal i enlighet med 5 kap. 7 § i arbetsavtalslagen sedan en permittering utan avbrott har varat minst 200 dagar.

Sysselsättningsplanen skall utarbetas utan dröjsmål när en till sysselsättningsplan berättigad arbetssökande begär det. Arbetssökanden har inte rätt till en sysselsättningsplan om begäran framställs senare än 30 dagar efter det att anställningsförhållandet upphörde, om det inte är oskäligt att rätten förvägras.

Arbetssökandens tid i arbete beaktas enligt arbetsgivarens meddelande eller en tillförlitlig utredning från den arbetssökande.

3 §

Utarbetande av sysselsättningsplan

En sysselsättningsplan utarbetas av Arbetskraftsbyrån tillsammans med den till planen berättigade arbetssökanden. Med arbetssökandens samtycke kan arbetsgivaren delta i utarbetandet av sysselsättningsplanen.

Sysselsättningsplanen undertecknas av dem som deltagit i utarbetandet av planen.

4 §

Sysselsättningsplanens innehåll

I en sysselsättningsplan utreds den arbetssökandes möjligheter till sysselsättning och utbildning samt hans eller hennes förutsättningar och ambitioner. I planen överenskomms om arbetssökande på eget initiativ och stöd för detta. I fråga om sysselsättningsplanens

innehåll gäller dessutom i tillämpliga delar vad som i 5 kap. 2 § 1 mom. föreskrivs om jobsökarplanens innehåll.

I sysselsättningsplanen kan överenskommas om personallösningar enligt 4 kap. 6 § eller om andra för arbetsgivaren avgiftsbelagda tjänster endast om detta har överenskommit med arbetsgivaren.

Med avvikelse från 2 mom. kan Arbetskraftsbyrån besluta att arbetsgivaren helt eller delvis skall finansiera avgiftsbelagd omplaceringsträning i form av gruppträning. Arbetskraftsbyrån skall ge ett skriftligt beslut i saken. Arbetsgivaren kan åläggas finansieringsansvar under förutsättning att

- 1) träningen är nödvändig för att deltagarna skall kunna sysselsättas,
- 2) träningen har överenskommit i varje deltagares sysselsättningsplan,
- 3) träningen genomförs innan anställningsförhållandet upphör, och
- 4) finansieringsansvaret inte kan anses vara oskäligt med beaktande av arbetsgivarens ekonomiska situation.

5 §

Sysselsättningsplanens giltighet

Sysselsättningsplanen är i kraft så länge personen i fråga är arbetssökande. Arbetskraftsbyrån och den arbetssökande reviderar och kompletterar sysselsättningsplanen vid behov.

Sysselsättningsplanen upphör att gälla när personen i fråga begär det eller när han eller hon på nytt uppfyller förutsättningarna enligt 2 § 1 och 2 mom. för utarbetande av en sysselsättningsplan och en ny sysselsättningsplan utarbetas tillsammans med honom eller henne. Sysselsättningsplanen upphör att gälla också när den arbetssökandes rätt till arbetslöshetsdagpenning upphör till följd av att maximitiden har gått ut.

6 §

Sysselsättningsplan i förhållande till jobsökarplan

En sysselsättningsplan ersätter en jobsökarplan.

Sysselsättningsplanen skall revideras med iakttagande av bestämmelserna om en specificerad jobsökarplan, om den arbetssökandes arbetslöshet har varat den tid som anges i 5 kap. 1 § 1 mom.

7 §

Arbetskraftsmyndighetens skyldigheter

I syfte att genomföra omställningsskyddet skall Arbetskraftsbyrån

1) när uppsägningsförfarandet har inletts i samarbete med arbetsgivaren och personalens företrädare kartlägga vilka tjänster enligt denna lag som behövs,

2) informera om vilka tjänster, åtgärder och förmåner som står till buds samt för den offentliga Arbetskraftsservicens del bistå vid utarbetandet och genomförandet av en handlingsplan enligt 7 d § 1 och 2 mom. i lagen om samarbete inom företag (725/1978),

3) reservera tillräckliga resurser och bereda sig på behövliga åtgärder efter att av arbetsgivaren ha fått ett meddelande enligt 9 kap. 3 a § i arbetsavtalslagen, och

4) i enlighet med denna lag för dem som registreras som arbetslösa arbetssökande utarbeta en sysselsättningsplan och sträva efter att utan dröjsmål erbjuda de tjänster och åtgärder som överenskommit i den.

Arbetskrafts- och näringscentralens uppgift är att informera och bistå i enlighet med 1 mom. 2 punkten.

9 kap

Utbildningsstöd

2 §

Utbildningsstöd

Grundstödetets fulla belopp är lika stort som grunddagpenningen enligt 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, grunddagpenningen förhöjd med förhöjningsdel eller grunddagpenningen förhöjd med tillägg för sysselsättningsplan, enligt vad som föreskrivs i 6 kap. 1 § 1 mom., 3, 3 a och 11 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Det fulla förtjänststödet består av en grunddel och

en förtjänstdel eller av en grunddel och tillägg för sysselsättningsplan enligt vad som i 6 kap. 1 § 2 mom., 2, 3, 3 a, 4, 5, 10 och 11 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om inkomstrelaterad dagpenning. I fråga om utbildningsstödet tillämpas dock inte vad som i 6 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om maximal varaktighet för den förhöjda förtjänstdelen och för grunddagpenningens förhöjningsdel. Förhöjt utbildningsstöd betalas i enlighet med 6 kap. 1 § 1 mom. och 2 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa även till sådana studerande som för 150 dagar har fått grunddagpenningens förhöjningsdel och den inkomstrelaterade dagpenningens förhöjda förtjänstdel enligt nämnda lag.

7 §

Finansiering av studiesociala förmåner

Grundstödet och den därtill anslutna barnförhöjningen finansieras av statens medel och intäkter av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Grundstödet förhöjningsdelar enligt 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och tilläggen för sysselsättningsplan finansieras med intäkter av arbetslöshetsförsäkringspremien. Ersättningarna för uppehälle finansieras av statens medel. Bestämmelser om finansieringen av löntagares förtjänststöd finns i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och om finansiering av företagares förtjänststöd i lagen om arbetslöshetskassor.

Staten skall månatligen till Folkpensionsanstalten betala förskott för förmånerna så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att staten skall betala det året och att förskottet räcker till för att täcka utgifterna under varje månad. Arbetslöshetsförsäkringsfonden skall till Folkpensionsanstalten betala förskott för förmånerna så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att arbetslöshetsförsäkringsfonden skall betala det året och att förskottet räcker till för att täcka utgifterna under varje månad. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om fastställandet och betalningen av förskott

och slutlig finansiering till Folkpensionsanstalten. De förvaltningskostnader som Folkpensionsanstalten förorsakas av uppgifter som har samband med de studiesociala förmånerna skall räknas till anstaltens förvaltningskostnader.

12 kap.

Bestämmelser om verkställighet av stöd, understöd och förmåner

3 §

Beviljande och utbetalning av utbildningsstöd och ersättning för uppehälle

Innan Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassan fattar beslut i ett ärende som gäller utbildningsstöd skall den inhämta arbetskraftsbyråns anmälan om inledande av utbildning samt om huruvida det har avtalats om utbildningen i en sysselsättningsplan eller i ett sådant i 6 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (459/2005) avsett program som motsvarar en sysselsättningsplan. Är det fråga om beviljande eller förvägrande av förtjänststödet förtjänstdel med stöd av 9 kap. 6 § 1 mom. 3 punkten eller 2 mom. i nämnda paragraf, skall arbetslöshetskassan innan ärendet avgörs inhämta arbetskraftsbyråns anmälan om att villkoret uppfyllts.

13 kap.

Sökande av ändring

3 §

Sökande av ändring i beslut om att inte tillhandahålla tjänster för arbetsgivarkunder och i beslut om arbetsgivares finansieringsansvar

Ändring i ett sådant beslut av en arbetskraftsbyrå som avses i 4 kap. 7 § 3 mom. och i 5 a kap. 4 § 3 mom. får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005. Beräkningen av den tidsfrist på 30 dagar som avses i 5 a kap. 2 § 3 mom. börjar när lagen träder i kraft, om den berörda personens anställningsförhållande har upphört innan lagen trädde i kraft men tidigast den 16 februari 2005. Om personen har sagts upp av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker förutsätts dessutom att uppsägningen har verkställts tidigast den 16 februari 2005.

Lagens 9 kap. 2 § 2 mom. tillämpas på tjänstens vägnar på utbildningsstöd förhöjt

med tillägg för sysselsättningsplan, om utbildningen inleds efter det att lagen trätt i kraft. På utbildning som har inletts före lagens ikraftträdande, dock tidigast den 16 februari 2005, och som fortgår efter ikraftträdandet, tillämpas 9 kap. 2 § 2 mom. på utbildningsstöd förhöjt med tillägg för sysselsättningsplan, om den studerande yrkar det skriftligen hos Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President
TARJA HALONEN

Arbetsminister Tarja Filatov

Nr 459

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 1 kap. 3 § 1 mom., 2 kap. 1 § 3 mom., rubriken för 18 § och 18 § 1 och 2 mom. och 20 §, 3 kap. 4 § 1 mom., 4 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten och 5 § 3 mom., 5 kap. 13 § 3 mom., 6 kap. 1 § 1 och 2 mom., 2 §, rubriken för 3 §, i 3 § 1 mom. det inledande stycket och 3 mom. och 11 § 1 mom., 7 kap. 9 § 4 mom. 2 punkten, 9 kap. 1 § 1 mom., 10 kap. 5 §, 11 kap. 4 § 1 mom. och 14 kap. 3 § 2 mom.,
 av dem 6 kap. 11 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1330/2004, 10 kap. 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 582/2003 och 14 kap. 3 § 2 mom. sådant det lyder i lag 945/2003, samt *fogas* till 1 kap. 5 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 970/2003, en ny 10 a-punkt, till 6 kap. 3 § ett nytt 4 mom. och till kapitlet en ny 3 a §, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Förmånstagarnas allmänna rättigheter och skyldigheter

En arbetssökande har rätt till en jobbsökarplan och en sysselsättningsplan på det sätt som bestäms i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002).

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

10 a) *sysselsättningsplan* en plan enligt 5 a kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice som utarbetats för att utreda en arbetssökandes möjligheter till sysselsättning och utbildning samt hans eller hennes förutsättningar och ambitioner,

2 kap.

Arbetskraftspolitiska förutsättningar för
erhållande av förmåner

1 §

Arbetslös arbetssökande

En arbetssökande anses söka heltidsarbete, om syftet med arbetsansökan och en eventuell jobbsökarplan eller sysselsättningsplan är sysselsättning i heltidsarbete.

18 §

Vägran att delta i utarbetandet av en jobbsökarplan eller en sysselsättningsplan eller i en arbetskraftspolitisk åtgärd

En arbetssökande som vägrar delta i utarbetandet av en jobbsökarplan eller som vägrar delta i sådan revidering av en sysselsättningsplan som avses i 5 a kap. 6 § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice är inte berättigad till arbetslöshetsförmåner under 60 dagar från vägran.

En arbetssökande som utan i 4 mom. avsedd eller därmed jämförbar giltig orsak vägrar att delta i arbetsprövning, arbetslivsträning eller någon annan med dessa jämförbar sysselsättningsfrämjande åtgärd som måste anses skälig och som Arbetskraftsbyrån erbjuder och som ingår i jobbsökarplanen eller sysselsättningsplanen, har inte rätt till arbetslöshetsförmåner under 60 dagar från vägran.

20 §

Följande av jobbsökarplanen och sysselsättningsplanen

En arbetssökande som efter att fem månader i en följd ha varit arbetslös arbetssökande, utan giltig orsak genom eget förfarande väsentligen försummar att följa sin individuella jobbsökarplan eller sysselsättningsplan, är inte berättigad till arbetslöshetsförmåner under 60 dagar. Tiden räknas från den dag då Arbetskraftsmyndigheten har konstaterat försummelsen.

En arbetssökande har giltig orsak att inte följa sin jobbsökarplan eller sysselsättningsplan till den del han eller hon med stöd av 12—19 § skulle ha rätt att vägra ta emot motsvarande arbete, utbildning eller sysselsättningsfrämjande åtgärder som Arbetskraftsmyndigheten erbjuder.

3 kap.

Allmänna begränsningar för erhållande av förmåner

4 §

Hindrande sociala förmåner

För en och samma tid kan betalas endast en arbetslöshetsförmån enligt denna lag. Förhöjd förtjänstdel och grunddagpenningens förhöjningsdel enligt 6 kap. 3 § betalas inte för den tid för vilken den arbetssökande betalas tillägg för sysselsättningsplan enligt 6 kap. 3 a §. Grunddagpenning betalas inte för den tid för vilken den arbetssökande betalas inkomstrelaterad dagpenning.

4 kap.

Jämkade och minskade arbetslöshetsförmåner

1 §

Rätt till jämkade arbetslöshetsförmåner

Rätt till jämkade arbetslöshetsförmåner har under de förutsättningar som anges i 1—3 kap. i denna lag en arbetssökande

2) vars arbetstid per dag eller per vecka har förkortats på grund av permittering eller som är förhindrad att arbeta på grund av en sådan stridsåtgärd som inte står i samband med den arbetssökandes anställningsvillkor eller arbetsförhållanden,

5 §

Förmånsbelopp

Summan av den jämkade inkomstrelaterade dagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar kan tillsammans med arbetsinkomsten vara högst lika stor som den lön som ligger till grund för dagpenningen, om personen i fråga har rätt till förhöjd förtjänstdel enligt 6 kap. 3 § eller tillägg för sysselsättningsplan enligt 6 kap. 3 a § för jämkningsperioden, dock minst lika mycket som personen skulle ha rätt att få i grunddagpenning utan de förhöjningar av grunddagpenningen som föreskrivs i 6 kap. 1 § 1 mom.

5 kap.

Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning

13 §

Självrisktid

En person har trots 1 och 2 mom. rätt till arbetslöshetsdagpenning, om orsaken till att arbetet förhindrats är en sådan stridsåtgärd som inte står i samband med personens

anställningsvillkor eller arbetsförhållanden och om han eller hon annars uppfyller villkoren för erhållande av arbetslöshetsdagpenning.

6 kap.

Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

1 §

Arbetslöshetsdagpenningens belopp

Grunddagpenningen är 22,22 euro per dag. Grunddagpenningens förhöjningsdel och tillägg för sysselsättningsplan är 3,82 euro per dag. Förhöjningsdelen betalas om villkoren i 3 § uppfylls och tillägget för sysselsättningsplan betalas om villkoren i 3 a § uppfylls.

Den inkomstrelaterade dagpenningen består av en grunddel, som är lika stor som grunddagpenningen, och en förtjänstdel. Förhöjd förtjänstdel betalas om villkoren i 3 § uppfylls och tillägget för sysselsättningsplan betalas om villkoren i 3 a § uppfylls.

2 §

Den inkomstrelaterade dagpenningens förtjänstdel, förhöjda förtjänstdel och tillägg för sysselsättningsplan

Förtjänstdelen utgör 45 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen. Då lönen per månad är större än 90 gånger grunddelen, är förtjänstdelen i fråga om den del av dagslönen som överskrider denna gräns 20 procent. Beloppet av den inkomstrelaterade dagpenningen jämte barnförhöjning är högst 90 procent av den dagslön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, dock minst lika stort som grunddelen jämte eventuell barnförhöjning.

När inkomstrelaterad dagpenning enligt 3 § betalas utgör den inkomstrelaterade dagpenningens förhöjda förtjänstdel 55 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen. Då lönen per månad är större än 90 gånger grunddelen, är förtjänstdelen i fråga om den del av dagslönen som överskrider denna gräns

32,5 procent. Beloppet av den inkomstrelaterade dagpenningen jämte barnförhöjning är då högst lika stort som den dagslön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, dock minst lika stort som grunddelen jämte eventuell barnförhöjning.

När inkomstrelaterad dagpenning enligt 3 a § betalas utgör den inkomstrelaterade dagpenningens tillägg för sysselsättningsplan 65 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen. Då lönen per månad är större än 90 gånger grunddelen, är tillägget för sysselsättningsplan i fråga om den del av dagslönen som överskrider denna gräns 37,5 procent. Beloppet av den inkomstrelaterade dagpenningen jämte barnförhöjning är då högst lika stort som den dagslön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, dock minst lika stort som grunddelen jämte eventuell barnförhöjning.

Vid omvandling av den per månad beräknade lönen till dagslön eller tvärtom anses månaden omfatta 21,5 arbetsdagar.

3 §

Förutsättningarna för förhöjd förtjänstdel och grunddagpenningens förhöjningsdel

Den inkomstrelaterade dagpenningens förtjänstdel betalas förhöjd enligt 2 § 2 mom. till en arbetssökande som

Förhöjd förtjänstdel och grunddagpenningens förhöjningsdel betalas för sammanlagt högst 150 dagar. Om uppsägningsgrunden har bestritts, beviljas inte inkomstrelaterad dagpenning och grunddagpenning eller betalas inte förhöjd förrän ett slutligt avgörande i ärendet har fattats.

Grunddagpenningens förhöjningsdel betalas till en arbetssökande som uppfyller villkoren i 1 mom. 1 och 3 punkten.

3 a §

Förutsättningar för tillägg för sysselsättningsplan

Den inkomstrelaterade dagpenningens tillägg för sysselsättningsplan enligt 2 § 3 mom. betalas till en arbetssökande för vilken

en sysselsättningsplan har utarbetats och som

1) har förlorat sitt arbete till följd av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker enligt 7 kap. 3, 4, 7 eller 8 § i arbetsavtalslagen, av motsvarande orsaker enligt sjömanslagen eller av motsvarande orsaker som beror på en offentlig sammanlutnings verksamhet och som före uppsägningstidens utgång varit minst tre år i arbete på det sätt som avses i 11 § 1 mom., eller

2) när anställningsförhållandet upphör har stått i anställningsförhållande för viss tid utan avbrott i minst tre år eller i anställningsförhållanden för viss tid till samma arbetsgivare i sammanlagt minst 36 månader under de senaste 42 månaderna, och dessutom

3) innan han eller hon förlorade sitt arbete har varit försäkrad på det sätt som förutsätts i 5 kap. 2 §, och

4) har uppfyllt arbetsvillkoret enligt 5 kap. 3 §.

En person anses ha förlorat sitt arbete av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker på det sätt som avses i 1 mom. 1 punkten även när han eller hon har sagt upp sitt arbetsavtal i enlighet med 5 kap. 7 § i arbetsavtalslagen sedan en permittering utan avbrott har varat minst 200 dagar.

Den inkomstrelaterade dagpenningens tillägg för sysselsättningsplan, grunddagpenningens tillägg för sysselsättningsplan och utbildningsstödet tillägg för sysselsättningsplan betalas för tiden för i sysselsättningsplanen antecknad träning i anslutning till arbetsökande, arbetskraftspolitisk vuxenutbildning enligt 6 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice och arbetsprövning enligt 8 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice samt arbetsökande på eget initiativ efter att anställningsförhållandet upphört, på det sätt som särskilt bestäms i lag, för högst 185 dagar om inte något annat bestäms i denna eller någon annan lag. För tiden för arbetsökande på eget initiativ enligt sysselsättningsplanen betalas tillägg för sysselsättningsplan för sammanlagt 20 dagar. Tillägg för sysselsättningsplan betalas utan hinder av maximitiden om 20 dagar för en tid för arbetsökande på eget initiativ som omfattar högst sju kalenderdagar mellan i sysselsättningsplanen antecknad träning i anslutning till arbetsökande, arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

och arbetsprövning. Om uppsägningsgrunden har bestritts, beviljas inte inkomstrelaterad dagpenning och grunddagpenning eller betalas inte förhöjd med tillägg för sysselsättningsplan förrän ett slutligt avgörande i ärendet har fattats.

De maximitider som nämns i 3 mom. börjar räknas på nytt när en ny sysselsättningsplan utarbetas för den arbetssökande och den arbetssökandes anställningsförhållande har upphört av en orsak som nämns i 1 mom. 1 punkten eller den arbetssökande på nytt har uppfyllt villkoret enligt 1 mom. 2 punkten.

Grunddagpenningens tillägg för sysselsättningsplan betalas till en arbetssökande för vilken har utarbetats en sysselsättningsplan och som uppfyller villkoren i 1 mom. 1 eller 2 punkten samt 4 punkten.

Tillägg för sysselsättningsplan betalas inte om den arbetssökande har rätt till tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 §.

11 §

Beaktande av tid i arbete

När tiden i arbete enligt 3, 3 a, 9 och 10 § beräknas, beaktas sådant arbete som definieras enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2004 och som förutsätts för grundpension enligt 8 § 4 mom. i lagen om pension för arbetstagare eller för annan därmed jämförbar pension som grundar sig på anställnings- eller tjänsteförhållande. När tiden i arbete beräknas beaktas arbete som personen i fråga har utfört efter att ha fyllt 18 år.

7 kap.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

9 §

Självrisktid

Självrisktid förutsätts emellertid inte

2) då arbetet förhindras av en sådan stridsåtgärd som inte står i samband med

personens anställningsvillkor eller arbetsförhållanden, och

9 kap.

Arbetsmarknadsstödet belopp och varaktighet

1 §

Arbetsmarknadsstödet belopp

Arbetsmarknadsstödet fulla belopp är lika stort som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. utan förhöjningsdel och tillägg för sysselsättningsplan.

10 kap.

Bestämmelser om utbildningsdagpenning

5 §

Utbildningsdagpenningens belopp

En studerande har rätt till utbildningsdagpenning för utbildningstiden. I utbildningsdagpenning betalas den arbetslöshetsförmån enligt denna lag som berörs av de bestämmelser som skulle tillämpas på personen i fråga om han eller hon vore arbetslös. På utbildningsdagpenning tillämpas likväl inte 6 kap. 3 a §.

På utbildningsdagpenning tillämpas inte 6 kap. 3 § 3 mom. och inte heller 9 kap. 3, 4 och 6 §. Utbildningsdagpenningen betalas förhöjd i enlighet med 6 kap. 1 § 1 mom. eller 2 § 2 mom. även till en sådan person som har fått grunddagpenningens förhöjningsdel eller den inkomstrelaterade dagpenningens förhöjda förtjänstdel för sammanlagt 150 dagar.

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

4 §

Arbetskraftspolitiskt utlåtande

Arbetskraftsbyrån eller arbetskraftskommissionen ger ett arbetskraftspolitiskt utlä-

tande om de förutsättningar som anges i 2 kap., 7 kap. 3—7 §, 8 kap. och 9 kap. 7 § 2 och 3 mom. samt i 5 a kap. 2 § 1—3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice. I det arbetskraftspolitiska utlåtandet skall konstateras att en sysselsättningsplan utarbetats, tidpunkten då sysselsättningsplanen inleds, att en åtgärd ingår i sysselsättningsplanen samt andra omständigheter som är nödvändiga för att tillägg för sysselsättningsplan skall kunna betalas.

14 kap.

Särskilda bestämmelser

3 §

Finansieringen av förmånerna

Grunddagpenningen och den därtill anslutna barnförhöjningen betalas av statens medel och intäkter av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Grunddagpenningens förhöjningsdel och tillägg för sysselsättningsplan enligt 6 kap. 1 § 1 mom. finansieras med intäkter av arbetslöshetsförsäkringspremien. Arbetsmarknadsstödet samt ersättning för uppehälle enligt 7 kap. 8 § i denna lag och enligt 10 kap. 3 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice betalas av statens medel. Staten skall månatligen till Folkpensionsanstalten betala förskott för grunddagpenningen, arbetsmarknadsstödet och ersättningar för uppehälle så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att staten skall betala det året och att förskottet räcker till för att täcka utgifterna under varje månad. Arbetslöshetsförsäkringsfonden skall till Folkpensionsanstalten betala förskott för förhöjningsdelarna och tilläggen för sysselsättningsplan så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att arbetslöshetsförsäkringsfonden skall betala det året och att förskottet räcker till för att täcka utgifterna under varje månad. De förvaltningskostnader som Folkpensionsanstalten förorsakas av verksamhet enligt denna lag skall räknas till anstaltens förvaltningskostnader.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005. Bestämmelserna i 4 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten, 5 kap. 13 § 3 mom. och 7 kap. 9 § 4 mom. 2 punkten tillämpas dock från och med den 1 juni 2005. Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan rättar på tjänstens vägnar ett sådant beslut om en arbetslöshetsförmån som fattats innan denna lag träder i kraft, om förmånen har förvägrats för den tid under vilken personen i fråga varit förhindrad att arbeta på det sätt som avses i denna lag på grund av en stridsåtgärd.

Beloppen av grunddagpenningens förhöjningsdel och tillägg för sysselsättningsplan i 6 kap. 1 § 1 mom. motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket beloppet av de folkpensioner som betalats ut i januari 2001 har beräknats.

Lagens 6 kap. 3 § 4 mom. tillämpas på en arbetssökande vars anställningsförhållande har upphört efter det att denna lag har trätt i kraft, dock så att 6 kap. 3 § 4 mom. inte tillämpas om avgångsbidrag har beviljats eller beviljas på grundval av ett sådant tidigare anställnings- eller tjänsteförhållande som har upphört under fem år räknat bakåt från upphörandet av det anställningsförhållande på grundval av vilket arbetslöshetsförmån söks.

Utbildningsdagpenning som beviljas för utbildning som börjar efter det att denna lag har trätt i kraft bestäms på det sätt som föreskrivs i 6 kap. 3 § 4 mom.

Lagens 6 kap. 3 a § tillämpas på tjänstens vägnar på en arbetssökande som efter det att denna lag har trätt i kraft inleder arbetssökande på eget initiativ, arbetsprövning,

träning i anslutning till arbetssökande eller arbetskraftspolitisk vuxenutbildning. I fråga om arbetssökande på eget initiativ, arbetsprövning, träning i anslutning till arbetssökande och arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, som har inletts före ikraftträdandet, dock tidigast den 16 februari 2005, och som fortsätter efter det att lagen trätt i kraft, tillämpas 6 kap. 3 a §, om den arbetssökande yrkar det skriftligen hos Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan.

När det gäller bestämmelserna om sysselsättningsplan tillämpas lagen på en arbetssökande som har sagts upp eller som har sagt upp sitt arbetsavtal i enlighet med 6 kap. 3 a § 2 mom. eller vars anställningsförhållande för viss tid har upphört den 16 februari 2005 eller därefter och för vilken ett program som motsvarar en sysselsättningsplan har utarbetats.

Lagens 6 kap. 3 a § 1 mom. 1—4 punkten och 2 mom. tillämpas också på en arbetssökande som har förlorat sitt arbete innan lagen trädde i kraft.

Utän hinder av vad som i 14 kap. 1 § bestäms om justering av beloppen, justerar Folkpensionsanstalten den 1 juli 2005 beloppet av grunddagpenningens förhöjningsdel och tillägg för sysselsättningsplan enligt 6 kap. 1 § i denna lag till 2005 års nivå i samma förhållande som poängtalet för folkpensionsindex avviker från det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket beloppen har fastställts i denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister Tarja Filatov

Nr 460

L a g**om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner**

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) 4 § 3 mom., 5 § 2 mom., 8 § samt 28 § 1 mom., av dem 4 § 3 mom. och 5 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1301/2002 samt 8 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, som följer:

4 §

Finansiering av inkomstrelaterad dagpenning

Arbetslöshetskassans andel av varje inkomstrelaterad dagpenning är 5,5 procent, om inte något annat följer av 1 och 2 mom. Om förhöjd inkomstrelaterad dagpenning betalas enligt 6 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, beräknas arbetslöshetskassans andel dock av inkomstrelaterad dagpenning som bestäms enligt 6 kap. 2 § 1 mom.

5 §

Finansiering av förtjänststöd

Arbetslöshetskassans andel av varje förtjänststöd är 5,5 procent, om inte något annat följer av 1 mom. Om förtjänststödet betalas till förhöjt belopp enligt 6 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, beräknas dock arbetslöshetskassans andel enligt den för-

tjänststöd av den inkomstrelaterade dagpenningen som bestäms enligt 6 kap. 2 § 1 mom.

8 §

Finansieringen av grunddagpenningen, grundstödet, förhöjningsdelen och tillägget för sysselsättningsplan

För finansieringen av grunddagpenningarna enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, av grundstöden enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice samt av de därtill hörande barnförhöjningarna betalar arbetslöshetsförsäkringsfonden genom förmedling av social- och hälsovårdsministeriet till Folkpensionsanstalten den andel som avses i 23 §. För finansieringen av grunddagpenningarnas förhöjningsdelar enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa och grundstödens förhöjningsdelar enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice samt tilläggen för sysselsättningsplan betalar arbetslöshetsförsäkringsfonden till Folkpensionsanstalten de andelar som avses i 6 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Till övriga delar finansieras utgifterna med den statsandel som betalas till Folkpensionsanstalten.

Bestämmelser om betalningen av statsandelen, användningen av förskott på statsandelen och förvaltningskostnaderna för Folkpensionsanstaltens arbetslöshetsförmåner finns i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

28 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 1998. Den tillämpas från ingången av 1999 på

Nådendal den 23 juni 2005

finansieringen av arbetslöshetsförmånerna och arbetslöshetsförsäkringspremierna. Lagens 18 § 4 mom. tillämpas inte när arbetslöshetsförsäkringspremierna för 2006 fastställs.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President
TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 461

L a g

om ändring av 11 kap. 6 § i sjukförsäkringslagen

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 11 kap. 6 § 1 mom.
4 punkten och
fogas till 11 kap. 6 § 1 mom. en ny 5 punkt som följer:

11 kap.

Beloppet av dagpenningförmånerna

6 §

Sjuk- och föräldradagpenning samt specialvårdspenning på grundval av en föregående förmån

Har en försäkrad under en fyra månaders period innan rätten till sjuk- eller föräldradagpenning eller specialvårdspenning inträdde fått en arbetslöshetsförmån enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller utbildningsstöd eller sysselsättningsstöd för arbetslivsträning enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice, utgör den sjuk- eller föräldradagpenning eller specialvårdspenning som skall betalas till honom eller henne minst 86 procent av beloppet av den förmån som har betalats till honom eller henne. När beloppet av arbetslöshetsförmånen och utbildningsstödet räknas ut beaktas då inte

4) den förhöjda förtjänstdelen enligt 6 kap. 2 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, tillägget för sysselsättningsplan enligt 6 kap. 2 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller det förhöjda belopp av den inkomstrelaterade dagpenningen som enligt 6 kap. 10 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa skall betalas för tilläggsdagar, till den del dessa belopp överstiger den förtjänstdel som bestäms enligt 6 kap. 2 § 1 mom. i nämnda lag,

5) grunddagpenningens förhöjningsdel och tillägg för sysselsättningsplan enligt 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 462

Statsrådets förordning om ändring av förordningen om hälsovården inom försvarsmakten

Given i Helsingfors den 22 juni 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från försvarsministeriet, *ändras* i förordningen av den 3 april 1987 om hälsovården inom försvarsmakten (371/1987) 3, 4, 7 och 8 § som följer:

3 §

Verksamhetsställen för hälsovården inom försvarsmakten är Centralen för militärmedicin och garnisonernas hälsostationer.

Centralen för militärmedicin skall bedriva forskning kring och utveckla hälsovården inom försvarsmakten, fält- och skyddsmedicinen, tjänstedugligheten och säkerheten i tjänstgöringen samt sörja för utbildningen och försöksverksamheten på dessa områden och för bedömningen av de värnpliktigas och den avlönade personalens tjänsteduglighet. Dessutom verkar Centralen för militärmedicin som nationellt centrum för luftfartsmedicin och ansvarar för arrangemangen för hälsovården på basnivå och den specialiserade sjukvården inom försvarsmakten.

Hälsostationen leds av en allmänläkare och är verksamhetsställe för den lokala hälsovården vid garnisonen. Av särskilda skäl kan vid garnisonen dessutom finnas tillfälliga vårdplatser samt lägersjukhus för sjukvården för lägertrupper.

4 §

Militärapoteken anskaffar, lagrar och levererar läkemedel och andra apoteksvaror som behövs för hälsovården inom försvarsmakten. Vid garnisonernas hälsostationer finns dessutom läkemedelscentraler och läkemedelsförråd, vilka övervakas av Militärapoteket.

Sjukvårdsmaterieldepåerna anskaffar, lagrar och levererar annat material som behövs för hälsovården inom försvarsmakten.

Genom försvarsmaktens beslut kan material som avses i 1 och 2 mom. levereras också till andra statliga förvaltningsenheter.

7 §

Vid verksamhetsställena för hälsovården inom försvarsmakten vårdas sådana patienter som avses i 3 § 1 mom. i lagen om hälsovården inom försvarsmakten.

Försvarsministeriets, försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets avlönade personal vårdas vid försvarsmaktens verksamhetsställen för hälsovården, om inte detta medför betydande olägenheter för vården av dem som avses i 1 mom.

8 §

Om en person som avses i 3 § 1 mom. i lagen om hälsovården inom försvarsmakten insjuknar eller skadas utanför sin tjänstgöringsort skall han eller hon uppsöka ett verksamhetsställe för hälsovården inom försvarsmakten för vård. Om en sådan patient likväl tas in för vård vid en hälsovårdscentral eller ett civilt sjukhus skall patienten, då detta är möjligt utan att hans eller hennes hälso-

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 462

tillstånd äventyras, flyttas till ett verksamhetsställe för hälsovården inom försvarsmakten för vård.

Ersättningarna för sjukvård som avses i 1 mom. bestäms i enlighet med 13 §.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 juni 2005

Försvarsminister *Seppo Kääriäinen*

Äldre regeringssekreterare Minnamaria Nurminen